

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/113/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4124201058
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Grečmal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:4124201058.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Janky Grečmal a sudkýň: JUDr. Ľubice Bundzelovej a Mgr. Andrey Hadnagyovej, vo veci starostlivosti o maloleté deti A.: B. C., nar. XX.XX.XXXX a A. D., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, pracovisko Zlaté Moravce, deti matky: E. F. F. - A., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., C. X, zastúpená splnomocnencom: JUDr. Ing. Monika Reháková, advokátka, so sídlom Bratislava, Námestie Martina Benku 26, a otca: C. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, za účasti starých rodičov: F. F., nar. XX.XX.XXXX a E. F., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom I., C. XXXX/XXX, obaja zastúpení splnomocnencom: Mgr. Janou Hoksovou, advokátka, so sídlom Volkovce, J. Kalinčiaka 13, o nariadenie neodkladného opatrenia, o zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti na návrh matky a o zákaz styku matky s maloletými deťmi na návrh starých rodičov, o odvolaní starých rodičov proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č.k. 35P/20/2024-301 z 28. apríla 2025, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým uznesením dočasne upravil styk matky s maloletými deťmi každý párný týždeň v sobotu od 15:00 hod. do 16:30 hod. a každý nepárny týždeň v nedeľu od 15:00 hod. do 17:00 hod. v prítomnosti starých rodičov s tým, že matka si maloleté deti prevezme a odovzdá ich v mieste ich bydliska, starí rodičia sú povinní maloleté deti na stretnutia s matkou včas, riadne pripraviť a zabezpečiť ich odovzdanie (I. výrok). Zároveň rozhodol, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 35P/20/2024 (II. výrok). Tiež rozhodol o zrušení neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Nitra č.k. 35P/20/2024-60 zo dňa 28.02.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 14CoP/108/2024-174 zo dňa 19.06.2024.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, 2 veta druhá Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), § 2 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“) a dospel k záveru o dôvodnosti podaného návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, z ktorého dôvodu upravil jej styk s maloletými deťmi v zmysle jej návrhu, avšak za prítomnosti starých rodičov podľa návrhu kolízneho opatrovníka vo vyjadrení, keďže maloleté deti nie sú v súčasnosti pripravené na styk s matkou bez prítomnosti starých rodičov a to aj s poukazom na vyjadrenie matky o poslednom uskutočnenom styku s deťmi v decembri 2023. Mal za osvedčené, že styk matky s deťmi sa napriek právoplatnému neodkladnému opatreniu nariadenému uznesením č.k. 35P/20/2024-60 zo dňa 28.02.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 14CoP/108/2024-174 zo dňa 19.06.2024 nerealizuje, pričom s poukazom na výklad neodkladného opatrenia (citovaný súdom prvej inštancie – poznámka odvolacieho súdu) mal osvedčenú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov matkou, keďže v záujme detí je stretávať sa s matkou a zároveň nezistil skutočnosti odôvodňujúce zákaz styku s ňou. Apeloval na starých rodičov za účelom riadnej prípravy a motivácie maloletých detí na styk

s matkou a tiež na rešpektovanie jej úlohy v živote detí, pričom styk maloletých s matkou neprebíha od decembra 2023, v dôsledku čoho hrozí úplné pretrhnutie citových väzieb medzi matkou a deťmi. Tiež poukázal na skutočnosť, že nerealizovanie kontaktu matky s maloletými bude mať závažný negatívny vplyv na deti a môže viesť k nezvratnému poškodeniu ich oprávnených záujmov. Dal do pozornosti vyjadrenie kolízneho opatrovníka o neprimeranom citovom naviazaní maloletých detí na starých rodičov, ktorí sa snažia deti k sebe emočne pripútať a svojim správaním nepriamo matku vytesňujú zo života maloletých, čo na ne pôsobí zmätočne a to najmä pri kontaktoch s ich matkou, pričom prezentovaním negatívneho postoja voči matke aj pred maloletými deťmi im vytvárajú obraz o nej, preto je potrebné urýchlene vytvoriť časový priestor pre deti na nadviazanie a rozvoj vzťahu so svojou biologickou matkou.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie konkrétne do výrokov I. a II. podali starí rodičia odvolanie a žiadali, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh matky zamietne z dôvodu, že nariadenie neodkladného opatrenia je predčasné pred vykonaním nariadeného znaleckého dokazovania.

4. Starí rodičia vyčítali prvoinštančnému súdu, že napriek nariadenému znaleckému dokazovaniu opakovane rozhodol na základe účelne podaného návrhu matky s cieľom predĺžovať čas na vykonanie znaleckého posudku, v dôsledku čoho nezačala plynúť lehota na vypracovanie znaleckého posudku a tiež sa matka snaží navodiť stav záujmu o maloleté deti, že ich kontaktuje, pričom z ich strany je to marené, čo potvrdzuje aj vyjadrenie kolízneho opatrovníka, ktoré tvrdenia nikto nepreveroval, ani to, že matka o deti nejavila skutočný záujem, čo možno preukázať výpisom hovorov od mesiaca november 2024 do mája 2025, od kedy ich kontaktovala len prezvonením (pravdepodobne nedostatočný kredit na telefónnom čísle) a následne jej oni volali a podávali jej všetky informácie o deťoch. Ďalej popisovali matkou prejavovaný záujem o deti v rozhodnom období od ukončenia októbra 2024 ohľadne hovorov, z ktorých jeden hovor v novembri 2024 trval dvadsaťpäť minút, v mesiaci december 2024 deťom vôbec nezavolała, neposlala sms správu a nebol im doručený ani vianočný darček, v januári 2025 iba raz prezváňala a následne nezavolała až do 11.03.2025 a 19.03.2025, takmer štyri mesiace od posledného uskutočneného hovoru, pričom opätovne ju telefonicky kontaktovala stará matka s tým, že hovor trval viac ako sedemnaásť minút. Následne s dvojmesačnou prestávkou ich matka opätovne prezváňala dňa 11.05.2025, na čo jej museli opakovane volať, ktorý hovor trval jednu hodinu a zároveň jej boli podané informácie s tým, že sa dohodli v záujme detí ako ďalej postupovať. Nad rámec spomenutých hovorov v intervale raz za dva mesiace sa matka o deti telefonicky neinformovala, čo si nepreveroval kolízny opatrovník ani súd, preto bol nedostatočne zistený skutkový stav zvlášť za situácie nariadenia znaleckého dokazovania za účelom zisťovania sporných otázok, psychického vyšetrenia a zisťovania postoja detí, ako aj ich stavu a biologickej matky. Popierali konštatovania o ich nemotivácii detí na styk s matkou a o ovplyvnení vzájomných vzťahov medzi nimi a matkou nevyriešenými spormi, pričom prezentovali dôležitosť zachovania vzťahu matky s deťmi, avšak odôvodnenie popisovali obavy s negatívnym vplyvom na aktuálne prežívanie detí. Podľa nich ich kolízny opatrovník nepriamo obviňuje s neprimeraného pripútania maloletých detí k sebe a vytvárania neprirodzených väzieb, pričom sa nezaoberal genézou od narodenia detí, správaním sa biologických rodičov. Ďalej poukazovali na riadnu starostlivosť poskytovanú maloletým 24 hodín denne, na všetky potrebné vyšetrenia a odborné poradenstvá, terapie vedúce pozitívnemu progresu vo vývine detí, ktorý nie je priaznivý v dôsledku genetiky biologických rodičov, čo sa prejavilo u maloletej B., ktorá má už po zrealizovanom odklade nastúpiť do prvého ročníka základnej školy, s čím boli spojené problémy ohľadne jej prijatia vzhľadom na jej diagnostiku, ale následne bola prijatá do ZŠ J., kde sú vytvorené vhodné vzdelávacie podmienky pre dané dieťa. Tiež vyčítali prvoinštančnému súdu, ktorý vychádzal len z tvrdení uvádzaných matkou, ale svoje rozhodnutie oprel o správu kolízneho opatrovníka, ktorý nie je odborníkom z oblasti psychológie na hodnotenie psychického stavu detí a ich vnímanie v rodine, navyše vykonal nedostatočné zistenie skutkového stavu jediným šetrením na strane maloletých. Tiež neboli skúmané potreby a režim maloletých, nevychádzalo sa zo zabezpečených listinných dôkazov a správ, nimi doložených k návrhu, ktoré odôvodňovali novými skutočnosťami a to závažným poškodením zdravia maloletých pre správanie sa ich matky a za účelom zistenia objektívnej pravdy a najlepšieho záujmu detí bolo nariadené znalecké dokazovanie, ktoré môže jedine zistiť skutkový stav veci. Tiež poukázali na argumentáciu matky v septembri 2024 na informatívnom stretnutí ohľadne jej údajnej stability rodinného a partnerského prostredia, čo dokladovala správami z ÚPSVaR od p. K., psychologičky, čo bolo znegované tým, že aktuálne matka niekoľko krát ukončila svoj údajne stabilný vzťah s partnerom, zmenila bydlisko - čo je už minimálne šiesty krát od zverenia maloletých do ich starostlivosti a na verejnosti sa ukazuje s cudzím mužom (v priebehu štyroch rokov sa jedná už o minimálne piateho partnera a býva už cca na šiestej adrese), čo nebolo nikdy preverované, kde a ako matka v súčasnosti žije, čím potvrdzujú svoje

tvrdenia o jej neusporiadanom rodinnom živote a neschopnosťou byť vzorom pre zdravý vývoj svojich detí. Taktiež matka ukončila spoluprácu s akýmkoľvek odbornými centrami za účelom poskytovanej jej terapie, pričom aj ona má diagnostikované psychické poruchy, ktoré nie sú liečiteľné. Poukázali na neschopnosť maloletých priblížiť sa k matke napriek ich snahám, pričom situácia na strane maloletých sa od septembra 2024 zastabilizovala, intenzívne spolupracujú s CPPaP Zlaté Moravce, s detskou psychologičkou, pričom k upokojeniu dochádza práve vtedy, keď sa matka prestane násilne dovolávať kontaktu s deťmi, avšak po nariadení neodkladného opatrenia to bolo opätovne znegované, čoho dôkazom boli zdravotné problémy maloletej B., ktorá po telefonáte matky začala mať 40 stupňové horúčky, čo môže byť vyvolaná reakcia jej psychického stavu a nepohody. Na opakované odporúčanie detskej psychiatričky aj detskej psychologičky, ktoré deti navštevujú, bolo obmedziť ich styk s matkou na minimum, čo súdne inštitúcie berú na ľahkú váhu a to bez ohľadu na fakt, že u oboch maloletých je nutná stabilizácia a zrelé bezpečné prostredie.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu starých rodičov navrhol napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

6. Matka vo vyjadrení k odvolaniu starých rodičov navrhla napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. Odmietala ich tvrdenia uvedené v odvolaní a poukázala na potrebu nariadenia neodkladného opatrenia za účelom predchádzania nenapraviteľnej ujmy v dôsledku ďalšieho odcudzenia maloletých detí ako aj jej osoby, pretože je nevyhnutné dočasne upraviť jej styk s deťmi, s ktorými nebola už od 29.12.2023 v žiadnom kontakte, pričom je v záujme detí ich vzájomné stretávanie a zachovanie ich vzťahu bez toho, aby deti pociťovali absenciu jej osoby. Vzhľadom k zmeneným skutkovým okolnostiam je v záujme maloletých neodkladne upraviť pomery medzi ňou a starými rodičmi, ktorí dlhodobo jej styk s deťmi upierajú, odmietajú jej akékoľvek kontakty s deťmi. Popierala tvrdenia starých rodičov, že mári znalecké dokazovanie podávaním návrhov a tiež o údajnom prezváňaní a neuskutočnených hovoroch, ktoré neodzrkadľujú realitu, pričom dlhodobo čelila aktívnemu bráneniu v kontakte s deťmi a dôkazy v podobe výpisov hovorov sú vytrhnuté z kontextu. Deťom zabezpečila darčeky, informovala sa o ich veľkosti, výžive a školských potrebách, čo jej nebolo umožnené z dôvodu chýbajúcej súčinnosti zo strany starých rodičov, keďže počas obdobia zverenia detí do ich starostlivosti sa uskutočnilo minimum osobných stretnutí s ňou a výnimočný kontakt sa realizoval výlučne v malom rozsahu z dôvodov na strane starých rodičov, ktorí jej styk neumožnili a dožadujú sa zákazu styku. V rozpore so zákonom starí rodičia jej odopierajú právo na styk s deťmi, ktorým podsúvajú voči nej nepriateľský vzťah a tiež jej odopierajú právo o deťoch rozhodovať v iných než bežných veciach a navyše ju o týchto záležitostiach ani neinformujú. V predmetnom návrhu opísala rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov, starí rodičia sa s ňou na styku s deťmi nevedia dohodnúť, naposledy s nimi strávila čas dňa 29.12.2023 v parku v Topoľčiankach a odvtedy ich videla len chvíľu v CDR Kolíňany dňa 28.06.2024 výlučne z dôvodov na ich strane, keďže jej neumožnili styk s deťmi a tiež uviedla dôvody pre zánik potreby ďalšieho trvania náhradnej osobnej starostlivosti, keďže za dobu štyroch rokov došlo k podstatným zmenám v jej pomeroch, ako aj v pomeroch starých rodičov aj maloletých. Stotožnila sa so závermi súdu prvej inštancie o dlhodobom prerušení jej kontaktu s deťmi s následkom nezvratného poškodenia citových väzieb, potrebe maloletých pre vytvorenie času a priestoru na obnovenie a rozvoj vzťahu s ňou a nedôvodnosť zákazu styku. Opakovane argumentovala ochotou spolupracovať s odborníkmi, snahou rešpektovať aktuálny citový stav detí a viesť kontakt s nimi citlivou a pokojnou formou.

7. Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací [§ 3 ods. 5 písm. b) CMP], po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359, § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný [§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d) CSP], postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce, bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie starých rodičov je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť podľa ust. § 388 CSP.

8. Podľa ustanovenia § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

9. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu, odvolaním napadnutého uznesenia ako aj podaného odvolania zo strany starých rodičov, či vyjadrenia ďalších účastníkov konania dospel k záveru,

že napadnuté uznesenie je vecne nesprávne, pretože súd prvej inštancie svoje rozhodnutie nielenže absolútne riadne neodôvodnil, ale sa dopustil aj nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 381 CSP, odvolací súd nie je viazaný odvolacím návrhom.

12. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

13. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

15. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

16. Neodkladné opatrenie je v zásade prípustné iba v dvoch prípadoch, a to pri potrebe bezodkladne upraviť pomery a pri obave, že exekúcia bude ohrozená. V mimosporových konaniach je umožnené súdu nariadiť neodkladné opatrenie aj v prípadoch verejného záujmu ako najširšej kategórie pokrývajúcej záujem štátu. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. V konaní o prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na včasné zabezpečenie neodkladnej úpravy je postačujúce, ak účastník osvedčí potrebu nevyhnutnej neodkladnej ochrany práv a právom chránených záujmov a tiež je splnená zákonná podmienka nariadenia neodkladného opatrenia, ak sa osvedčí alebo preukáže aspoň jeden z vyššie uvedených dôvodov na jeho nariadenie. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

17. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia vo všeobecnosti vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je dočasne upraviť pomery účastníkov, pričom nárok (prípadne právo) ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana formou neodkladného opatrenia nemusí byť nepochybne preukázaný, musí však byť osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia je tiež zrejmé, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom vždy je potrebné posúdiť, či touto dočasnou úpravou pomerov nedochádza k zásahu do základných práv jednotlivých účastníkov konania nad nevyhnutnú mieru a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ. Súd pri nariadení neodkladného opatrenia sleduje predovšetkým záujem maloletého dieťaťa.

18. Odvolací súd uvádza, že pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (porovnaj Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010).

19. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) sa

rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo 4/2009).

20. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka konania, resp. strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením práva a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania (stranou sporu), ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (bližšie pozri rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03, či sp. zn. III. ÚS 60/04 - L.). Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v tejto súvislosti najmä uvádza: „Právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad.“ (napr. Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Recueil III/1997, či rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani c. Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B).

21. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jeho riadneho odôvodnenia je takým nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý znemožniť účastníkovi konania, resp. sporovej strane, aby uplatňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces.

22. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol o nariadení ďalšieho neodkladného opatrenia o úprave styku matky s maloletými deťmi, pričom predchádzajúcim rozhodnutím a to neodkladným opatrením nariadeným uznesením Okresného súdu Nitra č.k. 35P/2/2024-60 zo dňa 28.02.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 14CoP/108/2024-174 zo dňa 19.06.2024 bolo rozhodnuté o dočasnej úprave pomerov a to úprave styku matky s maloletými deťmi a to počas prvých päť stretnutí CDR Koliňany v piatok v čase od 15:00 hod. do 16:00 hod. bez prítomnosti starých rodičov a následne každý páry týždeň v piatok v čase od 15:00 hod. do 16:00 hod. a každú nepárnu sobotu v čase od 10:00 hod. do 12:00 hod. bez prítomnosti starých rodičov.

23. Súd prvej inštancie opätovne dočasne upravil styk matky neodkladným opatrením avšak v inom rozsahu ako to učinil predchádzajúcim uznesením o neodkladnom opatrení a to v páry sobotu od 15:00 hod. do 16:30 hod. a každú nepárnu nedeľu od 15:00 hod. do 17:00 hod. v prítomnosti starých rodičov, avšak v bode 13 odôvodnenia predmetného uznesenia odvolací súd nenachádza pádne dôvody pre dané rozhodnutie okrem chabých dôvodov o údajnej nepripravenosti detí na styk s matkou bez prítomnosti starých rodičov, keďže styk s ňou sa realizoval naposledy v decembri 2023.

24. Taktiež prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval nerealizáciu styku napriek predchádzajúceho uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia o úprave styku matky s deťmi, ale len všeobecne vo svojich dôvodoch uviedol, že matka osvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, keďže je v záujem detí sa s ňou stretávať, čo absolútne nezodpovedá potrebám riadneho odôvodnenia rozhodnutia súdu a ani odvolaciemu súdu vlastne nie je zrejmé, prečo bolo potrebné v poradí ďalším rozhodnutím o neodkladnom opatrení dočasne upraviť styk matky s maloletými deťmi, keď tento styk bol upravený už predchádzajúcim uznesením o neodkladnom opatrení.

25. Súd prvej inštancie sa tiež vôbec nevysporiadal s tým, že u neho prebieha konanie o výkon rozhodnutia a to práve predchádzajúceho neodkladného opatrenia, ktoré malo svoje opodstatnenie práve pre obnovenie kontaktu maloletých detí s matkou, tak ako bolo uvedené v dôvodoch predchádzajúceho rozhodnutia nielen prvoinštančným ale i odvolacím súdom, pričom ak sa doteraz styk matky s deťmi neuskutočnil v zmysle predchádzajúceho nielen vykonateľného, ale

aj právoplatného rozhodnutia súdu, uvedené nezakladá absolútne dôvodnosť a potrebu ďalšieho rozhodnutia o neodkladnom opatrení o dočasnej úprave styku matky s deťmi.

26. Týmito aspektami sa súd prvej inštancie absolútne nezaoberal, nevyhodnotil genézu vzťahov medzi účastníkmi konania a vôbec nezdôvodnil, prečo by malo byť nariadené ďalšie (v poradí druhé) neodkladné opatrenie o úprave styku matky s maloletými, zvlášť za situácie, keď sa nepodarilo ani jedno z piatich stretnutí, ktoré sa mali zrealizovať v CDR Kolíňany, uskutočniť, tiež je prvoinštančným súdom z obsahu spisu známy zdravotný ako aj psychický stav, či postoj maloletých detí k matke, kde však nepochybne aj odvolací súd zastáva názor o potrebe budovania a obnovenia vzťahu medzi dieťaťom a biologickým rodičom, ale dané nemožno dosiahnuť bez správnej motivácie maloletých detí a to aj zo strany starých rodičov, či s podporou odborného poradenstva (napr. výchovného oparenia, ktoré doteraz nebolo súdom nariadené). Prvoinštančný súd sa teda nezaoberal zmenou skutkových okolností, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie o neodkladnom opatrení, ktoré, ak sa nepodarilo realizovať a to napriek prebiehajúcemu výkonu rozhodnutia, nie je absolútne odvolaciu súdu zrejmé, ako sa bez odbornej pomoci, či súčinnosti dotknutých orgánov môže bezproblémovo realizovať styk maloletých detí s matkou, aj keď za prítomnosti starých rodičov, s ktorými má matka narušené vzťahy a v uvedenom smere je potrebné odborné poradenstvo pre všetkých účastníkov konania.

27. Preto odvolací súd považoval napadnuté rozhodnutie za vecne nesprávne a z vyššie uvedených dôvodov ho podľa § 388 CSP zmenil tak, že návrh matky zamietol, pretože neboli zistené dôvody osvedčujúce potrebu dočasnej úpravy pomerov o úprave styku s maloletými deťmi, ktorá ako už bolo spomenuté bola uskutočnená predchádzajúcim rozhodnutím.

28. Odvolací súd o trovách odvolacieho konania nerozhodoval, nakoľko nejde o konečné rozhodnutie a o trovách konania bude rozhodnuté vo veci samej v konaní o zmene úpravy práv a povinností k maloletým deťom. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej ako konečného rozhodnutia len vtedy, ak neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Ide o návrh na neodkladné opatrenie podaný po skončení konania, ďalej podaný pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba (návrh), alebo o prípad, ak by súd prvej inštancie musel vec skončiť procesne bez toho, aby ju prejednal (obdobne pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/83/2017). Žiadna z uvedených procesných situácií v prejednávacom prípade nenastala, a preto o trovách konania súvisiacich s neodkladným opatrením rozhodne súd prvej inštancie až v rozhodnutí vo veci samej, v ktorom rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania v súlade s § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP.

29. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi/stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi/stranami konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka/strany konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov/strán konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na každú otázku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava (II. ÚS 78/05).

30. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,

b) kto ho robí,

c) ktorej veci sa týka,

d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1 000,- eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnenne premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).